Republika Hrvatska
Trgovački sud u Bjelovaru
Bjelovar, Šet. dr. Ivše Lebovića 42

Poslovni broj: P-25/2025-29

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Bjelovaru, po sutkinji Sabini Cuvaj, u pravnoj stvari tužitelja LUKA SPLIT d.d. za prekrcaj i skladištenje roba, OIB 34440814040, Split, Kopilica 47B, koga zastupa punomoćnik Goran Šverko, odvjetnik u Zagrebu, Ulica kneza Višeslava 1, protiv tuženika DOL d.o.o. za usluge i trgovinu, OIB 46289055222, Markovac Križevački, Markovac Križevački 20, koga zastupa punomoćnica Vesna Rajić, odvjetnica u Zajedničkom odvjetničkom uredu Milenko Ščetar i Vesna Rajić iz Križevaca, Svetokriška 19, radi naknade štete u iznosu od 27.374,08 eura (slovima: dvadeset sedam tisuća tristo sedamdeset četiri eura osam centi), nakon javne i glavne rasprave zaključene 30. rujna 2026. u nazočnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, 6. studenoga 2026.

p r e s u d i o j e

I Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Nalaže se tuženiku, u roku od 15 dana, isplatiti tužitelju iznos od 27.374,08 EUR uvećan za zakonske zatezne kamate tekuće od 03.10.2022. do isplate po stopi koja se za razdoblje od 03.10.2022. do 01.01.2023. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za osam postotnih poena, od 01.01.2023. do 30.12.2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, a za razdoblje od 30.12.2023. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope (kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke) za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine."

II Nalaže se tužitelju LUKA SPLIT d.d. za prekrcaj i skladištenje roba, OIB 34440814040, Split, Kopilica 47B, da naknadi tuženiku DOL d.o.o. za usluge i

trgovinu, OIB 46289055222, Markovac Križevački, Markovac Križevački 20, parnični trošak u iznosu od 3.750,00 eura (slovima: tritisućesedamstopedeseteura), u roku od 15 (petnaest) dana.

III Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika DOL d.o.o. za usluge i trgovinu, OIB 46289055222, Markovac Križevački, Markovac Križevački 20 za naknadu parničnog troška u iznosu od 625,00 eura (slovima: šestodvadesetpeteura).

Obrazloženje

1. Tužitelj je protiv tuženika podnio tužbu radi naknade štete u iznosu od 16.769,95 eura, odnosno 126.353,20 kuna. Naveo je da se tužitelj u obavljanju djelatnosti koristi strojem Hyundai 760-9A koji u naravi predstavlja građevinski utovarivač – bager. Zbog problema s mjenjačem na navedenom stroju (gubi snagu, ostaje bez pogona, grije se, dimi, izbacuje ulje) tuženik je dana 21. kolovoza 2021. po svom zakonskom zastupniku izvršio kalibraciju mjenjača i mijenjanje filtera. No, budući da navedene radnje nisu riješile problem tuženik je detektirao neispravnost mjenjača te je predložio da se provede generalni remont mjenjača na lokaciji tuženika. Nakon što je provedena demontaža mjenjača isti je otpremljen tuženiku na remont. Budući da je tuženik zahtijevao avansno plaćanje dijela cijene izražene u ponudi, tužitelj je dana 1. prosinca 2021. uplatio iznos od 40.000,00 kn (5.308.91 eura), dana 12. siječnja 2022. iznos od 30.000 kn (3.981,68 eura), a nakon izdavanja računa broj 11/POJ1/1 i iznos od 30.000 kn (3.981,68 eura). No remont mjenjača stroja Hyundai 760-9A nikada nije pravilno učinjen. Naime, nakon što je predmetni mjenjač bio kod tuženika na remontu gotovo pola godine (a za koje vrijeme se tužitelj nije uopće mogao služiti strojem) isti je napokon dostavljen tužitelju, ali gotovo odmah nakon montiranja mjenjača (koji je čak pet mjeseci bio na navodnom remontu) pojavili su se isti problemi kao i prije popravka i zamjene čitavog niza dijelova (gubi snagu, ostaje bez pogona, grije se, dimi, izbacuje ulje). Tužitelj je pokušao tuženiku reklamirati nepravilno obavljen rad kao i kvalitetu ugrađenih dijelova no tuženik se nije javljao na opetovane pozive čitavog niza zaposlenika tužitelja kao niti na pozive gospodina Željka Grabovca koji je inicijalno i predložio tužitelju da upravo tuženika angažira radi popravka mjenjača na predmetnom stroju. Budući da tužitelj zbog konstantnih i trajnih problema s mjenjačem nije uopće mogao koristiti stroj te da se tuženik nije javljao na opetovane pozive, to je tužitelj stroj otpremio na remont mjenjača trgovačkom društvu Makro Mehanika d.o.o. koje je sporni mjenjač uspješno popravilo te stroj bez problema radi i danas, više od dvije godine nakon stvarno izvršenog i profesionalno obavljenog remonta. Zaključno je naveo da je nesporno da je tužitelj tuženiku platio generalni remont mjenjača koji nije obavljen stručno niti pravilno zbog čega je nakon manje od šest mjeseci tužitelj morao ponovno platiti remont tog istog mjenjača drugom trgovačkom društvu. Dakle, nije sporno da je upravo postupanjem tuženika tužitelju nastala šteta u utuženom iznosu kako je definirana u članku 1046. Zakona o obveznim odnosima. Stoga je predložio sudu usvojiti tužbeni zahtjev u cijelosti i potražuje parnični trošak.

2. U svom odgovoru na tužbu tuženik je naveo kako u cijelosti osporava osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva. Naveo je da mu se tužitelj doista obratio radi

popravka mjenjača na stroju, kojega mu je poslao na popravak, te da je istina da je prije popravka tuženik dostavio ponudu, i to nakon što je utvrdio u čemu je problem, i što je sve potrebno za popravak istoga. Nakon što je tužitelj prihvatio ponudu tuženika, tuženik je izvršio popravak mjenjača, te je istoga poslao nazad tužitelju. Tužitelj se protivio da ugradnju mjenjača u stroj učini tuženik jer je govorio da će on to učiniti, jer da će mu tuženik zaračunati trošak dolaska i ugradnje istoga, pa je shodno tome upravo sam tužitelj izvršio ugradnju mjenjača u stroj. Iz navedenog, kako dakle tužitelj nema niti jedan jedini materijalni dokaz da se uopće radi prigovora na navodne nedostatke u radu tuženika, obratio tuženiku, tužitelj pokušava to pravdati na način da su tuženika zvali njegovi zaposlenici, što je netočno i neistinito. Općepoznata je stvar, da se reklamacije i prigovori na izvedene radove moraju dati pisanim putem i u određenim rokovima, a što sve tužitelj nije učinio, niti ima dokaze za to, pa sada na te okolnosti koje ne može dokazati, pokušava progurati saslušanje svjedoka koji su navodno zvali tuženika, koji se navodno nije javljao na telefon. Nadalje je naveo da tužitelj nije imao nikakav prigovor na izvršenu uslugu od strane tuženika, niti mu je ostavio naknadni rok ispunjenja sukladno pozitivnim propisima, a koji rok je preduvjet za podnošenje ovakve vrste tužbe (odredbe čl. 604. do 606. Zakona o obveznim odnosima). Tuženik je istaknuo da je od dana od kada je on svoju uslugu obavio do dana podnošenja ove tužbe prošao rok od dvije godine, a nakon isteka kojeg roka se tužitelj više ne može pozivati na nedostatke, sukladno odredbi čl. 605. st. 2. Zakona o obveznim odnosima. Tužba je u ovom predmetu podignuta nakon tri godine računajući od dana izvršene usluge, kada se više niti ne može utvrditi što je bio problem na stroju tužitelja, jer tužitelj nije proveo nikakvo osiguranje dokaza, kojim bi se osigurali dokazi i kojim bi se utvrdilo u čemu je bio navodni problem na stroju tužitelja, te kada su već prošli rokovi iz čl. 605. st. 2. Zakona o obveznim odnosima. Predložio je odbiti tužbeni zahtjev i potražuje parnični trošak.

3. U svom podnesku od 8. rujna 2025. tužitelj se očitovao na odgovor na tužbu tuženika za koji je naveo da je neosnovan, općenit i paušalan. Tužitelj i dalje osporava da bi tuženik popravio mjenjač na bageru. Naveo je kako činjenica da tuženik nije htio komunicirati niti jednim putem s tužiteljem te da je tužitelj pokušavao opetovano kontaktirati tuženika proizlazi i iz e-maila koji je zakonskom zastupniku tuženika dana 29. kolovoza 2023. uputio Ivan Britvić kao voditelj Odjela održavanja tužitelja. U navedenom e-mailu gospodin Britvić je detaljno opisao kronologiju događaja kao i stanje navedenog stroja, no tuženik na predmetni e-mail nije odgovorio (jednako kao što nije odgovarao na telefonske pozive). Iz navedenog je jasno da se tuženik nije javljao na telefonske pozive jer nije imao nikakvu namjeru obaviti posao do kraja odnosno otkloniti nedostatke na mjenjaču stroja (koji mu nisu mogli ostati nepoznati) čime je onemogućio tužitelja u ostvarivanju prava iz ugovornog odnosa. Pritom tužitelj je naglasio da nije točna tvrdnja tuženika da se prigovor mora podnijeti u pisanom obliku. Naveo je da je nesporno da je tužitelj tuženiku platio generalni remont mjenjača koji nije obavljen stručno niti pravilno zbog čega je nakon manje od šest mjeseci tužitelj morao ponovno platiti remont tog istog mjenjača drugom trgovačkom društvu. Zaključno, tužitelj je skrenuo pozornost tuženiku da ovu tužbu podiže radi naknade obične štete koja se u čl. 1046. Zakona o obveznim odnosima definira kao umanjenje nečije imovine. A jasno je da je imovina tužitelja umanjena za iznos koji je tužitelj morao ponovno platiti za remont mjenjača

stroja Hyundai 760-9A budući da tuženik isti nije uopće popravio. U navedenom podnesku tužitelj je naveo da smatra kako mu je nastala šteta veća od one zatražene prvotno postavljenim tužbenim zahtjevom, a koja se šteta sastoji od prijevoza stroja na remont trgovačkom društvu Makro Mehanika d.o.o. na relaciji Split-Donja Zelina u iznosu od 1.659,04 eura, generalnog remonta mjenjača koje je obavilo trgovačko društvo Makro Mehanika d.o.o. i ugrađenim dijelovima u ukupnom iznosu od 24.056,00 eura, prijevoza stroja na relaciji Donja Zelina-Split u iznosu od 1.659,04 eura. Dakle, tužitelju je stvarno nastala šteta u ukupnom iznosu od 27.374,08 eura budući da je upravo taj iznos morao platiti drugim pravnim subjektima kako bi za njega učinili ono (remont mjenjača) za što je već platio tuženiku. Slijedom navedenog, tužitelj je uredio tužbeni zahtjev i sada potražuje iznos od 27.374,08 eura s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 3. listopada 2022. do isplate i troškovima postupka.

4. U svom podnesku od 13. listopada 2025. tuženik je naveo kako se protivi preinaci tužbe iz podneska tužitelja od 8. rujna 2025. Nadalje je naveo da su navodi tužitelja o tome kako tuženik nije popravio mjenjač na bageru neistiniti i netočni, te ukoliko je to bilo jasno još u siječnju 2021. nejasno je zbog čega se tužitelj to sjetio osporavati tek nakon što je tuženik pokrenuo ovrhu za naplatu ostataka duga po računu otpremnici broj 11/PJ/1 od 31. siječnja 2022. Dakle, sama činjenica da tužitelj nije prigovarao tuženiku na izvršenu uslugu cijelu 2022., 2023. i 2024. godinu sve dok tuženik nije pokrenuo ovrhu, dokazuje da se ovdje radi samo o pokušaju tužitelja da spriječi naplatu tuženiku ostatka dugovanja po citiranom računu. Također je naveo da navodni e-mail koji se sada odjednom pojavio, a koji nosi navodni datum od 29. kolovoza 2023. tuženik u cijelosti osporava, jer isti nikada nije zaprimio te je provjerom u svojoj e-mail korespodenciji, koju uredno čuva od 2013., utvrdio da navedeni e-mail nikada nije zaprimio i opravdano sumnja u njegovu vjerodostojnost (tuženik smatra da je isti iskreiran, tj. krivotvoren, za potrebe ovog postupka), odnosno sadržaj i datum istoga, te da bi isti tuženik zaprimio. Osim toga i sam datum e-maila je nelogičan, da se tužitelj tuženiku obraća sa navedenim e-mailom 29. kolovoza 2023. iako je posao obavljen u prosincu 2021. i siječnju 2022. godine, te nakon što je navodno isti mjenjač kojega je tuženik popravljao poslao na remont u drugo trgovačko društvo u listopadu 2022. Stoga je nejasno i nelogično zašto se nakon gotovo godinu dana od navodnog remonta mjenjača koji je obavljen po drugoj osobi pisao e-mail tuženiku. Da su tvrdnje tužitelja potpuno neistinite proizlazi i iz činjenice da sam tužitelj tvrdi kako je stroj čim je pušten u rad nakon što je ugrađen mjenjač radio probleme, međutim to tužitelja nije spriječilo da plati račun dana 12. siječnja 2022. i 18. ožujka 2022., svaki put u iznosu od 30.000,00 kn. Nadalje je naveo da prijedlozi tužitelja koji su usmjereni na saslušanje zakonskog zastupnika društva Makro Mehanike d.o.o. nisu odlučni u ovoj pravnoj stvari jer je tužitelj trebao dokaze osigurati u postupku osiguranja dokaza, a prije toga je trebao tuženika pozvati na otklanjanje navodnih nedostataka što nije učinio, pa se tuženik protivi ovim predloženim dokazima od strane tužitelja. Protivi se i strojarskom vještačenju jer više nije jasno koji se to mjenjač nalazi u stroju tužitelja, tj. da li se radi o mjenjaču kojega je tuženik popravljao i da li se uopće radi o stroju čiji je mjenjač tuženik popravljao, pa s obzirom na protek svih rokova i vremena od čak 4 godine, tuženik se protivi bilo kakvom provođenju vještačenja. Također je naveo da s obzirom da tužitelj u svom podnesku pojašnjava pravni osnov tužbe, navodeći kako on zapravo tuženika tuži za

naknadu štete temeljem čl. 1046. Zakona o obveznim odnosima, kako ističe da tužitelj nije dokazao nikakvu štetu, štetnu radnju i štetnika. Dakle, tužitelj s obzirom da je uništio sve dokaze, ne može dokazati da je upravo tuženik svojim radom na mjenjaču doveo do bilo kakvog kvara i potrebe novog remonta mjenjača kojega je popravljao jer tužitelj te dokaze nije osigurao, nije upoznao tuženika sa navodnim nepravilnostima u radu, a niti mu je dao mogućnost da utvrdi ikakve navodne nedostatke u radu mjenjača, jer je želio sam ugraditi mjenjač, kako bi imao što manje troškove. Tuženik opravdano postavlja pitanje zbog čega bi on bio odgovoran za bilo kakvu štetu, kada ga tužitelj nije o ničemu obavijestio, niti je dokazao da je na novom remontu bio upravo mjenjač kojega je popravljao tuženik. Osim toga, tuženik je ponovno istaknuo da tužitelj nema pravo na naknadu štete po čl. 1046. Zakona o obveznim odnosima, jer je on bio u poslovnom odnosu sa tuženikom i svoj tužbeni zahtjev temelji na navodima da je morao obavljati zbog propusta u radu tuženika novi remont mjenjača, koji remont je morao platiti, pa se shodno tome u ovom konkretnom slučaju može primijeniti samo odredba čl. 606. st. 2. ZOO-a, kojom je propisano "Ali i nakon isteka toga roka, naručitelj ima pravo, ako je o nedostacima pravodobno obavijestio izvođača protiv izvođačeva zahtjeva za isplatu naknade istaknuti svoj zahtjev na sniženje naknade i naknadu štete." Dakle, u svim pravnim situacijama, kada tužitelj potražuje štetu zbog nedostataka u obavljenom poslu, on to može učiniti samo na temelju odredbe čl. 606. st. 2. ZOO-a, a ne na temelju čl. 1045 na kojem tužitelj temelji svoju tužbu. Međutim, da bi tužitelj ostvario pravo na naknadu štete temeljem čl. 606. st. 2. ZOO-a, mora dokazati da je ispunio uvjete iz čl. 605. ZOO-a.

5. Dana 18. prosinca 2025. ovaj sud je održao pripremno ročište u odsutnosti uredno pozvanog tužitelja, na kojem je ročištu donesen plan upravljanja postupkom te je doneseno raspravno rješenje kojim se dopušta preinaka tužbenog zahtjeva na način da je povećan tužbeni zahtjev jer ovaj sud drži preinaku svrsishodnom za konačno rješenje odnosa među strankama, a sve temeljem čl. 190. st. 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, dalje: ZPP).

5.1. Dopisom od 18. prosinca 2025. ovaj sud je izvijestio tužitelja da je temeljem čl. 292.b st. 2. ZPP-a donio Plan upravljanja postupkom te mu je u prilog navedenog dopisa dostavio Zapisnik s Planom upravljanja.

5.2. Na dostavljeni Plan upravljanja tužitelj se nije očitovao.

6. Dopisom od 18. prosinca 2025. ovaj sud je na prijedlog tuženika zatražio od Porezne uprave, Ispostava Split podatak je li tužitelj odbio pretporez po računu-otpremnici tuženika br. 11/PJ/1 od 31. siječnja 2022. odnosno je li isti zaveden u poslovne knjige tužitelja. Na prijedlog tužitelja sud je dopisom od 18. prosinca 2025. zatražio od Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje Križevci podatak o broju zaposlenih u društvu tuženika u razdoblju od 1. kolovoza 2021. do 31. ožujka 2022.

6.1. Dana 30. prosinca 2025. zaprimljen je podnesak Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područni ured Koprivnica, dok je dana 14. siječnja 2026.

zaprimljen podnesak Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Split, Ispostave Split s prilozima. Oba dopisa dostavljena su strankama.

6.2. Stranke se na naprijed navedene dopise nisu posebno očitovale.

7. Na ročištu održanom dana 11. veljače 2026. saslušani su svjedoci Ivan Britvić, Pero Alebić, Darijo Piacun i Mario Marković.

8. Na ročištu održanom dana 25. ožujka 2026. saslušan je zakonski zastupnik tuženika Miro Dolački. Na istom je ročištu tužitelj ostao kod dokaznog prijedloga saslušanja svjedoka Željka Grabovca, čemu se tuženik usporitivo jer isti nema nikakvih neposrednih saznanja o psolovnom odnosu stranaka. Sud je raspravnim rješenjem odlučio da će se zamolbenim putem pred Trgovačkim sudom u Splitu saslušati svjedok Željko Grabovac.

8.1. Dana 13. srpnja 2026. Trgovački sud u Splitu dostavio je ovom sudu Zapisnik s ročišta za saslušanje svjedoka Željka Grabovca održanog 10. srpnja 2026.

9. Radi utvrđenja relevantnih činjenica, sud je izvršio uvid u spis i pročitani su: radni nalozi od 8. kolovoza 2021. i 10. kolovoza 2021. (list spisa 5-6), ponuda br. 110/2021 od 30. studenoga 2021. (list spisa 7-9), račun-otpremnica br. 11/PJ1/1 od 31. siječnja 2022. (list spisa 10-12), radni nalozi od 28. veljače do 10. ožujka 2022., 28. rujna 2022. i 3. listopada 2022. (list spisa 13-15), račun br. 230/02/1 od 3. listopada 2022. (list spisa 16), račun br. 3/02/1 od 9. siječnja 2023. (list spisa 17), račun br. 4-POSL1-1 od 9. siječnja 2023. za remont mjenjača (list spisa 18), Rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Marijana Buljana iz Sinja posl. br. UPP-OS-Ovrv-971/2024 od 31. ožujka 2025. s prijedlogom i prilozima (list spisa 34-44), ispis e-maila tužitelja od 29. kolovoza 2023. upućenog tuženiku (list spisa 50-51), rješenje Općinskog suda u Splitu posl. broj Ovrv-26823/2024-10 od 6. lipnja 2025. (list spisa 52-54), Podnesak HZMO-a od 24. prosinca 2025. (list spisa 79), Podnesak RH Ministarstva financija, Porezne uprave, Područni ured Split, Ispostava Split od 30. prosinca 2025. s popratnom dokumentacijom (list spisa 80-96) i Zapisnik Trgovačkog suda u Splitu posl. broj Pom-11/2026-5 od 10. srpnja 2026. o izvođenju dokaza saslušanjem svjedoka Željka Grabovca zamolbenim putem (list spisa 120-121).

9.1. Tijekom postupka saslušani su svjedoci Mario Marković (list spisa 98), Ivan Britvić (list spisa 99-101), Pero Alebić (list spisa 101-104) i Darijo Piacun (list spisa 104-105) te zakonski zastupnik tuženika Miro Dolački (list spisa 53-55).

10. Nije proveden dokaz saslušanjem zaposlenika tužitelja Katarine Bronić jer je predložena na okolnost djelomičnog plaćanja tuženiku, a ta okolnost nije bila sporna. Nije provedeno ni saslušanje svjedoka Alena Vrbata jer je predložen na iste okolnosti kao i svjedoci Ivan Britvić, Darijo Piacun i Pero Alebić čiji iskazi su se slagali u sadržaju te nije bilo potrebno saslušati i svjedoka Alena Vrbata. Također, nije provedeno ni saslušanje zakonske zastupnice društva Makro Mehanika d.o.o. Ane Cristine Gavranović obzirom da je predložena na okolnost popravka stroja koji

popravak je izvršilo društvo Makro Mehanika d.o.o., a ne tuženik što nije predmet ovog spora i nije odlučno za odlučivanje u ovom predmetu.

10.1. Nadalje, nisu pribavljeni od nacionalnih operatera ispisi poziva za razdoblje ožujak i travanj 2022. za mobilne uređaje koje su koristili Ivan Britvić, Alen Vrbat, Pero Alebić, Željko Grabovac i Miro Dolački. Temeljem čl. 53. st. 3. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine" broj: 76/22, 14/24 i 45/26, dalje: ZEK) operateri su obvezni zadržati podatke o, između ostaloga, neuspješnim pozivima 12 mjeseci od dana obavljene komunikacije (2022. godina) što je do dana podnošenja ove tužbe (11. ožujka 2025.) prošlo. Također, zadržavanje podataka je moguće u svrhu provedbe istrage, otkrivanja i kaznenog progona kaznenog djela sukladno čl. 53. st. 1. ZEK-a. Obzirom na navedeno ovaj sud nije izveo ovaj dokaz jer ovo nije kazneni postupak te jer se traženi podaci zadržavaju u roku od 12 mjeseci od dana obavljanja komunikacije, a koji rok je u ovom slučaju protekao.

10.2. Nije provedeno ni predloženo informatičko vještačenje na okolnost primitka predmetnog e-maila jer je na istu okolnost iskazivao svjedok Ivan Britvić koji je poslao mail, a zakonski zastupnik tuženika je u svom iskazu potvrdio točnost e-mail adrese primatelja kao svoju e-mail adresu te ovaj sud smatra u dovoljnoj mjeri dokazanom činjenicu da je mail sastavljen i poslan.

10.3. Financijsko-knjigovodstveno vještačenje nije provedeno obzirom da je nesporno kako je tužitelj dio naknade platio tužitelju za izvršeno djelo, dok ostatak cijene nije uplatio za predmetno djelo.

Strojarsko vještačenje nije izvedeno obzirom je činjenično stanje utvrđeno iz ostalih izvedenih dokaza. Naime, nesporno je da je nakon tuženika drugo društvo popravljalo predmetni mjenjač te nije provedeno osiguranje dokaza pa strojarskim vještačenjem nije moguće utvrditi stanje stroja nakon popravka koji je vršio ovdje tuženik.

11. Iz radnog naloga od 8. kolovoza 2021. (list spisa 5) proizlazi da je navedenog datuma na stroju Hyundai 760-9A obavljena kalibracija mjenjača, da je radove obavio Miro Dolački iz tvrtke Dol d.o.o. uz asistenciju mehaničara Luke Split Pere Alebića, te da je stroj pušten u probnu vožnju.

Iz radnog naloga od 10. kolovoza 2021. (list spisa 6) proizlazi da je navedenog datuma na stroju Hyundai 760-9A utvrđeno da je potrebna demontaža mjenjača, da su u periodu od 10. do 11. kolovoza 2021. izvršeni radovi demontaže različitih dijelova stroja kako bi se 12. kolovoza 2021. obavila demontaža mjenjača, njegovo pranje, zaštičivanje i pakiranje na paletu. Nabrojane radove dana 10. kolovoza obavljao je Miro Dolački iz društva Dol d.o.o. uz asistenciju radnika Luke Split d.d., dok su preostale dane radove obavljali radnici Luke Split d.d. 13. kolovoza 2021. napravljen je dogovor s dostavnim kućama za prikup palete, te je 23. kolovoza 2021. mjenjač poslan na adresu tvrtke Dol d.o.o.

Oba radna naloga potpisana su i pečatirana od strane tužitelja.

12. Iz ponude br. 110/2021 od 30. studenoga 2021. (list spisa 7-9) proizlazi da je društvo DOL d.o.o. društvu tužitelja ispostavilo ponudu u kojoj su popisani različiti dijelovi potrebni za popravak stroja uz navedenu jediničnu cijenu, popust, cijenu s

popustom i cijenu s PDV-om za svaku pojedinu stavku, kao i obračunati rad. Na Ponudi su rukom dopisani iznosi i datumi s već provedenim uplatama. Na dnu Ponude stoji napomena kako je jamstvo na rezervne dijelove 6 mjeseci od dana ugradnje, odnosno isporuke ta da su dijelovi vlasništvo poduzeća DOL sve dok nisu plaćeni u cijelosti.

13. Iz računa-otpremnice br. 11/PJ1/1 od 31. siječnja 2022. (list spisa 10-12) proizlazi da je isti izdalo društvo DOL d.o.o. tužitelju po odgovornoj osobi Miri Dolačkom. U istom su obračunati različiti dijelovi i rad potrebni za popravak predmetnog stroja u sveukupnom iznosu od 126.353,20 kuna (s PDV-om). Na dnu računa nalazi se napomena kako je dana 1. prosinca 2021. po ranije navedenoj Ponudi uplaćeno 40.000,00 kuna i dana 12. siječnja 2022. 32.000,00 kuna, ta da za uplatu preostaje iznos od 56.353,20 kuna.

14. Iz radnog naloga od 28. veljače do 10. ožujka 2022., 28. rujna 2022. i 3. listopada 2022. (list spisa 13-15) proizlazi da je mjenjač vraćen i montiran natrag na stroj Hyundai 760-9A nakon povratka s remonta u tvrtci Dol d.o.o., da je na stroju napravljena izmjena ulja i filtera te kontrola mjenjača, kao i da je stroj pripremljen za transport u tvrtku Makromehanika d.o.o. na remont mjenjača.

Radni nalozi potpisani su i pečatirani od strane tužitelja.

15. Iz računa br. 230/02/1 od 3. listopada 2022. (list spisa 16) i računa br. 3/02/1 od 9. siječnja 2023. (list spisa 17) proizlazi da su isti tužitelju ispostavljeni od strane autoprijevozničkog obrta Putnik u vlasništvu Josipa Putnika za uslugu prijevoza.

16. Iz računa br. 4-POSL1-1 od 9. siječnja 2023. za remont mjenjača (list spisa 18) proizlazi da je isti tužitelju ispostavilo društvo Makro Mehanika d.o.o. za obavljene radove na popravku mjenjača, uz njegovu demontažu i montažu.

17. Iz Rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Marijana Buljana iz Sinja posl. br. UPP-OS-Ovrv-971/2024 od 31. ožujka 2025. s prijedlogom i prilozima (list spisa 34-44) proizlazi da je isto rješenje donio naprijed navedeni javni bilježnik po prijedlogu koje je podnijelo društvo DOL d.o.o. kao ovrhovoditelj prema ovršeniku LUKA d.d. na temelju Računa-otpremnice br. 11/PJ1/1 od 31. siječnja 2022. i izvoda otvorenih stavki kao vjerodostojnih isprava za iznos od 3,497,67 eura sa zakonskim zateznim kamatama.

18. Iz ispisa e-maila tužitelja od 29. kolovoza 2023. upućenog tuženiku (list spisa 50-51) proizlazi da je isti poslan dana 29. kolovoza 2023. u 9:51 sati sa e-mail adrese ivan.britvic@lukasplit.hr na e-mail adresu miro.dolacki@bj.t-com.hr. U mailu gospodin Ivan Britvić gospodinu Miru Dolačkom opisuje slijed radova na mjenjaču stroja u vlasništvu tužitelja na kojem je društvo tuženika odradilo generalni remont. U završnom dijelu maila gospodin Britvić postavlja pitanje zašto se gospodin Dolački nije javljao na telefonske pozive koji su krenuli prema njemu u travnju 2022. od strane njega i kolega Alebića i Vrbata te da mu je čudno da se nije javio ni svojem bivšem kolegi Grabovcu koji ga je preporučio te naglašava da se gospodin Dolački nije javio na pozive sigurno 2 mjeseca, možda i više, i da mu je upućeno sigurno 50

poziva. Naglašava da se sve ovo dešavalo u garanciji. Na samom kraju maila gospodin Britvić navodi da su, obzirom da nisu našli rješenje i nisu iskoristili pravo na garanciju, bili primorani naći drugu tvrtku koja će im odraditi generalni remont uz garanciju te da su morali ponoviti cijeli ovaj ciklus iz početka uz dodatni oprez i dodatni bespotrebni trošak, te da im je tvrtka odradila sve navedeno i da stroj radi besprijekorno do dana pisanja maila.

19. Iz rješenja Općinskog suda u Splitu posl. broj Ovrv-26823/2024-10 od 6. lipnja 2025. (list spisa 52-54) proizlazi da se, temeljem čl. 58. OZ-a u vezi s čl. 34.b st. 1. ZPP-a, stavlja izvan snage rješenje o ovrsi javnog bilježnika Marijane Buljan u Sinju, posl. br. UPP/OS-Ovrv-26823/2024 (sudski broj: Ovrv-971/2024) od 31. ožujka 2025. u dijelu u kojem je određena ovrha uz ukidanje provedenih radnji te da će se nakon pravomoćnosti rješenja postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga pred Trgovačkim sudom u Splitu.

20. Iz podneska HZMO-a, Područni ured Koprivnica od 24. prosinca 2025. (list spisa 79) proizlazi da pravna osoba DOL d.o.o. u razdoblju od 1. kolovoza 2021. do 31. ožujka 2022. u matičnoj evidenciji Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje ima evidentirana dva radnika, Mira Dolačkog i Maria Markovića.

21. Iz podneska RH Ministarstva financija, Porezne uprave, Područni ured Split, Ispostava Split od 30. prosinca 2025. s popratnom dokumentacijom (list spisa 80-96) proizlazi da je Porezna uprava uvidom u dostavljenu knjigu ulaznih računa i PDV obrazac poreznog obveznika, društva tužitelja, za razdoblje od 1. veljače 2022. do 28. veljače 2022. utvrdila da je u knjizi U-RA knjižen račun broj 11/PJ/1 od 31. siječnja 2022. te je isti iskazan u PDV obrascu i po njemu je iskorišteno pravo na odbitak pretporeza.

22. U svom iskazu danom na ročištu od 11. veljače 2026. svjedok Mario Marković (list spisa 98) naveo je da ne zna detalje ovog poslovnog odnosa, dogovarao ga je gazda Miro Dolački. Ne sjeća se više kada su se sporni radovi odvijali. Pojasnio je da tijekom njegovog posla on nema uvid u dokumentaciju koji stroj je od koje stranke.

22.1. Ovaj sud ocjenjuje iskaz svjedoka Maria Markovića vjerodostojnim i istinitim te ga prihvaća u cijelosti.

23. U svom iskazu danom na istom ročištu svjedok Ivan Britvić (list spisa 99-101) naveo je kako mu je poznat predmet spora. Tužitelj je imao problem sa mjenjačem na stroju HYUNDAI 760A, bilo je hitno potrebno popraviti mjenjač. To je bilo u ljeto 2021., šesti ili sedmi mjesec. U to vrijeme je u društvo tužitelja došao gospodin Željko Grabovac koji je prodavač društva ASCENDUM sa sjedištem u Zagrebu, od kojeg je tužitelj inače nabavljao strojeve, spomenuli su problem koji imaju s mjenjačem i on im je tom prilikom preporučio gospodina Miru Dolačkog kao vrsnog mehaničara koji će im brzo i pristupačno otkloniti kvar. Nadalje je naveo kako je tužitelj kontaktirao gospodina Dolačkog koji je došao u Split napraviti defektažu. Mehaničari su s gospodinom Dolačkim isto jutro počeli demontirati mjenjač i radili su to skoro do kraja radnog vremena, ali nisu uspjeli demontirati do kraja i tada im je

gospodin Dolački rekao da mora ići dalje i da ima druge poslove te da oni nastave s demontažom mjenjača, da ga stave na paletu i pošalju u njegovu radionu, tvrtku. U roku dva do tri dana mjenjač su radnici tužitelja demontirali i poslali na adresu tvrtke tuženika i već su tada krenuli manji problemi. Tužitelj je u ljeto 2021., srpanj ili kolovoz, poslao mjenjač, a gospodin Dolački im je poslao Ponudu za popravak tek u studenom 2021. koja je obuhvaćala kompletan remont mjenjača sa novim konverterom (najskuplji dio mjenjača). Kada im je poslao ponudu čuli su se telefonom i gospodin Dolački je tražio 50% uplate avansa. Tužitelj je odmah 1. prosinca uplatio nekih 30 ili 40% iznosa iz ponude, do kraja godine još 30% iznosa i u siječnju ili veljači 2022. su mu uplatili još 30% iznosa. Zadnjih 30% su mu platili kad im je vratio "popravljeni" mjenjač. Svjedok je naveo da misli da je od te Ponude ostalo još nekih desetak posto neplaćenog iznosa. Nadalje je naveo kako je od trenutka od kada je tužitelj poslao tuženiku mjenjač isti bio u radioni 6 mjeseci prije nego im ga je vratio. Svjedok je naveo da se nadao da će mjenjač biti popravljen kroz mjesec dana, jer kad stroj stoji ne zarađuje i njegov predsjednik uprave ga je nebrojeno puta pitao što se događa s tim mjenjačem i zašto nije popravljen. Nakon tih 6 mjeseci tužitelj je dobio mjenjač na paleti natrag u Split, kontaktirali su gospodina Dolačkog oko ugradnje, kalibracije i testiranja, ali im se on ispričao da ima previše posla i da ne može doći te im je rekao da sami ugrade mjenjač što je tužitelj i napravio. Mehaničari tužitelja ugradili su mjenjač po uputama iz knjige za održavanje tog stroja te su izmijenili ulje i filtere, a za sve to bilo im je potrebno par dana. Nakon što su pustili stroj u rad javile su se iste greške. Nadalje je naveo da se sa strojem moglo raditi 10 do 15 minuta prije nego bi se zagrijao i pojavila se greška. Odmah po trenutku kad se to počelo dešavati pokušali su kontaktirati gospodina Dolačkog, zvali su ga i on i kolege Alebić, Vrbat i Željko Grabovac. Uputili su stotine poziva i poruka putem aplikacije Whatsapp, ali on se nikome nije javljao. Tužitelj nije imao rješenja i bili su primorani staviti stroj sa strane, opet ga rastaviti i naći drugu tvrtku za popravak. Svjedok je naveo kako je činjenica da oni ne znaju što se radilo na mjenjaču, da se gospodin Dolački nije javljao niti na pozive niti na poruke, te smatra da je trebao znati da mjenjač i dalje ima problem pa zaključuje da ili nije dobro napravio posao ili nije možda promijenio neke dijelove ili nije uopće popravio mjenjač, ali mjenjač svakako nije došao popravljen natrag u Split. Istaknuo je da je na kraju cijele priče mjenjač otišao u drugu tvrtku na popravak gdje je i popravljen, stroj radi i dan danas, i dalje je u njihovoj tvrtci. Također je naveo kako su prije popravka od strane MAKRO MEHANIKE poslali "brdo" sms i Whatsapp poruka društvu DOL, ali nisu slali poštom preporučeno obavijest u kojoj bi iznijeli nedostatke i pozvali na popravak kako to traži zakon, a mail sa lista spisa 50-51 poslao je on nakon što je mjenjač popravljen od strane MAKRO MEHANIKE. Naveo je da je komunikaciju od strane tužitelja s gospodinom Dolačkim od trenutka kada je mjenjač poslan na popravak pa do isporuke natrag u Split preuzeo voditelj radione Pero Alebić, a ponuda je bila poslana gospodinu Vrbatu jer je on kao voditelj operative bio u poslovnom odnosu s gospodinom Željkom Grabovcem. U odnosu na reklamacije naveo je da su iste krenule odmah nakon što su utvrdili da stroj i dalje ne radi, odnosno nakon puštanja stroja u rad, ali su te reklamacije išle putem sms poruka, poziva i i Whatsapp poruka. Istaknuo je kako gospodin Dolački nije nikada odgovorio na ovaj mail što mu ga je svjedok poslao, a nije se nikada ni povratno javio.

23.1. Ovaj sud ocjenjuje iskaz svjedoka Ivana Britvića vjerodostojnim i istinitim te u skladu s materijalnim dokazima u spisu i iskazima svjedoka Maria Markovića, Pere Alebića, Darija Piacuna i Željka Grabovca te zakonskog zastupnika tuženika Mira Dolačkog, pa ga prihvaća osim u dijelu da su slane poruke tuženiku jer u spisu ne postoji materijalna dokumentacija koja bi potkrijepila taj dio iskaza.

24. Na istom ročištu od 11. veljače 2026. saslušan je svjedok Pero Alebić (list spisa 101-104) koji je u svom iskazu naveo kako je predmetni poslovni odnos započeo spletom okolnosti. Neko vrijeme tužitelj je imao problem sa utovarivačem i preko gospodina Željka Grabovca, koji je dugogodišnji partner društva tužitelja, došli su do gospodina Dolačkog koji je zatim došao u Split i pomogao im riješiti problem. Izveo je zahvat na utovarivaču i popravio ga dovoljno da tužitelj odradi istovar jednog broda. Naravno to nije bilo trajno rješenje i oni su s gospodinom Dolačkim dogovorili da će mjenjač poslati u njegovu radionu na popravak. Usmeni dogovor je konkretno bio da tužitelj skida mjenjač i šalje ga na remont u tvrtku gospodina Dolačkog, gospodin Dolački njima šalje Ponudu na koju oni mogu a ne moraju pristati i onda se gospodin Dolački vraća u Split i radi montažu natrag na utovarivač, radi kalibraciju i pušta stroj u rad. Naveo je da su Ponudu primili nakon par mjeseci od slanja mjenjača u tvrtku gospodina Dolačkog, mjenjač se vratio nakon pola godine nazad u Split, ali gospodin Dolački nije pristupio na ponovnu montažu i kalibraciju mjenjača na utovarivač i puštanja stroja u rad. Svjedok je naveo kako je on od početka do kraja bio pri montaži mjenjača natrag na stroj, kada se vratio iz tvrtke tuženika, a uz njega su bili kolege Božičković i Pijacun, ali je istaknuo da je njihovo pravilo da jedan bude cijelo vrijeme na popravku stroja a ako se u isto vrijeme dogodi kvar na nekom drugom stroju onda se preraspodijele. Naveo je kako su gospodina Dolačkog vezano za kvarove kontaktirali on sam i gospodin Britvić telefonskim pozivima i porukama. Gospodin Dolački mu nije odgovarao na poruke osim što mu je poslao adresu na koju da tužitelj pošalje mjenjač. Na pozive nije odgovarao, javio mu se samo na one pozive prije nego što su poslali mjenjač u njegovu tvrtku na remont i to kako bi mu davao neke upute i savjete kako bi mogli odraditi ranije spomenuti brod sa strojem u kvaru. Ti pokušaji komunikacije su trajali neko dulje vrijeme, mjesecima, ali se gospodin Dolački nije javljao niti odgovarao, nije nikada ništa ni rekao ni došao. Obzirom da je tužitelj kupio još jedan utovarivač, imali su malo prostora vremenskog i nije im bilo toliko hitno popraviti ovaj HYUNDAI. Nadali su se da će gospodin Dolački doći i da će vidjeti kako će riješiti kvar koji je i dalje bio prisutan, ali gospodin Dolački nije došao niti se javljao pa je tužitelj za nekoliko mjeseci angažirao tvrtku MAKRO MEHANIKA za popravak. Svjedok je istaknuo je kako su mjenjač skidali u drugoj polovici kolovoza 2021., a vraćen im je negdje u ožujku 2022., dok su MAKRO MEHANIKU angažirali krajem 2022. ili početkom 2023. Tužitelj se i dalje nadao da će gospodin Dolački doći, ali to se nije dogodilo. Svjedok je naveo da su u periodu od predaje mjenjača na popravak do njegova povratka u Split gospodina Dolačkog pokušali kontaktirati nebrojeno puta, porukama, Whatsappom i pozivima, ali im se on nije javljao. Svjedok sam mu je čak poslao i poruku u kojoj ga ga zamolio da pošalje službeni mail na društvo tužitelja da ne bi ispalo da je svjedok poslao "getribu" na krivo mjesto, budući da se on sam založio da se ovaj posao dade društvu DOL i direkor je njega često pitao kada će popravak mjenjača biti dovršen. Ne zna da bi gospodin Dolački napisao službeni mail prema društvu tužitelja kako ga je zamolio u poruci, a gospodina Dolačkog kontaktirao je preko svog privatnog mobitela. Naveo je

kako se sjeća da je ponuda za popravak mjenjača od strane tuženika stigla otprilike nakon 3 mjeseca od kada je mjenjač stigao na adresu tuženika. Njemu osobno gospodin Dolački nije rekao rok u kojem će mjenjač biti popravljen, ali možda je rekao gospodinu Britviću. Popravljeni mjenjač vraćen je od tuženika tužitelju na paleti od strane neke službe. Istaknuo je kako radnici tužitelja nisu odmah sami išli u ugradnju mjenjača već su čekali nekoliko dana hoće li ili neće doći gospodin Dolački, zvali su ga, ali potreba posla je bila da se i taj utovarivač stavi u pogon te su bili primorani sami izvršiti ugradnju. Svjedok je napomenuo da su gospodina Dolačkog zvali i slali mu poruke kako bi se dogovorili oko datuma ugradnje, ali se on nije javljao. Ne zna da li je tko pismeno napravio reklamaciju da stroj radi neispravno, odnosno da mjenjač nije dobro popravljen, ali misli da nije rađena pismena reklamacija. Sjeća se da je kolega Ivan poslao jedan mail gospodinu Dolačkom s analizom događaja. Naveo je da on osobno nije gospodinu Dolačkom poslao poruku da će mjenjač zbog nedostataka i nekvalitetno obavljenog popravka tužitelj poslati u MAKRO MEHANIKU, a ne zna ni je li kolega Ivan to napravio. Svjedok je naveo da je nakon što je gospodin Dolački vratio mjenjač u Split on putem sms i Whatsapp poruka gospodinu Dolačkom uglavnom slao poruke u stilu da se javi jer nešto ne radi, ali da je bilo besmisleno, nije se javio.

24.1. Ovaj sud ocjenjuje iskaz svjedoka Pere Alebića vjerodostojnim i istinitim te u skladu s materijalnim dokazima u spisu i iskazima svjedoka Maria Markovića, Ivana Britvića, Darija Piacuna i Željka Grabovca te zakonskog zastupnika tuženika Mira Dolačkog, pa ga prihvaća osim u dijelu da je slao poruke tuženiku jer u spisu ne postoji materijalna dokumentacija koja bi potkrijepila taj dio iskaza.

25. Na ročištu održanom 11. veljače 2026. saslušan je i svjedok Darijo Piacun (list spisa 104-105) koji je u svom iskazu naveo da mu je poznat predmetni posao, te da su posao popravka dogovarali gospodin Britvić i gospodin Alebić. Koliko se sjeća, stroj je 3 ili 4 mjeseca nakon povratka mjenjača s remonta u Split poslan u tvrtku MAKRO MEHANIKA, ali se ne sjeća točno jer imaju dosta strojeva. Naveo je da utovarivač sada radi. Poznato mu je da su majstora tužitelja pokušali kontaktirati majstora koji je popravljao mjenjač nakon što ste utvrdili da mjenjač i dalje ima kvar, a to su bili gospodin Pero Alebić i gospodin Ivan Britvić. Istaknuo je da je majstor trebao doći na montažu mjenjača na stroj jer je takav bio njegov dogovor s gospodinom Perom i gospodinom Ivanom.

25.1. Ovaj sud ocjenjuje iskaz svjedoka Darija Piacuna vjerodostojnim i istinitim te u skladu s materijalnim dokazima u spisu i iskazima svjedoka Maria Markovića, Ivana Britvića, Pere Alebića i Željka Grabovca te zakonskog zastupnika tuženika Mira Dolačkog, pa ga prihvaća u cijelosti.

26. Na ročištu održanom 25. ožujka 2026. saslušan je zakonski zastupnik tuženika Miro Dolački (list spisa 53-55) koji je u svom iskazu naveo da je on ugovarao posao sa tužiteljem. Prije predmetnog posla imali su jedan drugi posao na istom stroju, tužitelj je imao brod koji treba istovariti pa je on došao u Split, shvatio da je problem sa mjenjačem na kojem je s radnicima tužitelja promijenio ulje, filtere i napravio sve što je potrebno da bi stroj "recimo" radio. U međuvremenu je sa gospodinom Perom, zaposlenikom tužitelja, dogovorio da kada završe taj brod da se

izvadi mjenjač i pošalje njemu na reparaciju. Tužitelj je to prihvatio bez problema. Onda je započela priča oko troškova, radi manjih troškova tužitelj je sam htio izvaditi mjenjač i sam ga nakon popravka ugraditi sa čime se on složio, ali je predložio da bude barem jedan dan s njima kod vađenja mjenjača da im pokažem kako i da vidi kako rade i kako će sve to ići. Sve opisano događalo se negdje u ljeto, kolovoz ili rujan 2021. Naveo je da je tužitelju ranije, prije vađenja mjenjača, dok je još dogovarao posao sa gospodinom Perom, rekao da kad pošalje Ponudu da moraju platiti 100%, tj. svi dijelovi moraju biti plaćeni dok se s troškovima rada može sačekati s čime se gospodin Pero odnosno tužitelj složio. Po toj ponudi nije ništa plaćeno. Kad je mjenjač došao kod tuženika napravljena je nova ponuda koja je sadržavala 10% rabata u odnosu na prvu ponudu. Po toj drugoj ponudi tužitelj je platio dio, možda nekih 30%, ne zna točno koliko. Već je bio gotovo odustao od tog posla, ali gospodin Grabovac ga je zamolio da se primi tog posla i rekao da će mu tužitelj platiti. Naveo je kako je od demontaže do montaže proteklo više mjeseci, rastegao se cijeli postupak, sjeća se da je bilo i problema kod nabave dijelova pa je i to utjecalo na posao. Popravljeni mjenjač nije testirao jer ga se ne može testirati van stroja. Još kod dogovaranja posla spomenuo je tužitelju da postoje dvije varijante. Jedna je da mu se dostavi cijeli stroj pa onda on vadi mjenjač, popravlja ga i vraća u stroj, ali tužitelju su bili preveliki troškovi, spomenuli su da oni sami to znaju i mogu odraditi i na kraju su oni taj dio odradili i njemu poslali samo mjenjač. Nadalje je naveo da dok je mjenjač bio kod njega na popravku komunicirao je s tužiteljem telefonskim putem. Većinom je komunikacija bila vezana za plaćanje, on ih je pozivao da mu plate kako bi naručio daljnje dijelove i dovršio posao, a osim toga nije bilo drugih razgovora. Od strane tužitelja nije bilo prigovora na njegov posao. Naveo je i da je u mjenjač ugradio novi konverter za koji ima serijski broj, kataloški broj i datum kada je izašao iz proizvodnje te njegovu sliku. Dodatno je pojasnio da je za konverter pisalo da je na isporuci sredinom veljače ili početkom ožujka 2022., ali uspio ga je "riješiti" ranije preko drugog dobavljača, negdje u prosincu 2021. Naveo je kako je ponudio tužitelju da mu on pošalje cijeli stroj na labudici i da on izvrši ugradnju tog mjenjača u stroj i izvrši testiranje, ali da mu je tužitelj odgovorio da su mu previsoki troškovi, onako kako je naveo ranije u svom iskazu. U luci je komunicirao većinom sa gospodinom Perom, misli da mu je prezime nekako na A ali ga nije zapamtio. Naveo je da ne može objasniti zašto je od dostave mjenjača do izdavanja ponude prošlo 4 mjeseca jer ne zna o kojoj se ponudi govori, a kada mu se pokazala Ponuda na listu spisa 7-9 naveo je da je to druga ponuda, koju je spomenuo u svom iskazu, jer vidi da na njoj ima rabat. Pojasnio je da je ta ponuda dostavljena u tom vremenskom periodu zato jer nije znao rok isporuke dijelova, da li ih ima na stanju ili nema. Naveo je kako je njegov e-mail miro.dolacki@bj.t-com.hr i da se taj e-mail nalazi na memorandumu, na računu i da ga koristi otprilike 20 godina. Kada mu se pokazao e-mail na listu spisa 50-51 naveo je kako mu je poznat taj e-mail, ali da ga je vidio tek kada mu ga je odvjetnica pokazala, kada je došla ova tužba, ranije ga nije vidio. Na e-mail nije odgovorio jer mu ga je odvjetnica dala u papirnatom obliku. Naveo je kako ga nitko nije povratno kontaktirao od strane tužitelja nakon što je mjenjač dostavljen tužitelju. Istaknuo je kako ga gospodin Grabovac nakon dostave mjenjača tužitelju nije zvao u vezi toga, ali da inače kontaktiraju, te da ima samo jedan broj i to još od 2006. godine i preko njega je kontaktirao i s gospodinom Perom.

26.1. Ovaj sud ocjenjuje iskaz zakonskog zastupnika Mire Dolačkog vjerodostojnim i istinitim te u skladu s materijalnim dokazima u spisu i iskazima svjedoka Maria Markovića, Ivana Britvića, Pere Alebića, Darija Piacuna i Željka Grabovca, pa ga prihvaća u cijelosti.

27. Na ročištu održanom dana 10. srpnja 2026. pred Trgovačkim sudom u Splitu, o kojem ročištu je sastavljen Zapisnik poslovni broj Pom-11/2026-5 (list spisa 120-121), izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Željka Grabovca zamolbenim putem. Na navedenom ročištu svjedok je naveo da je zaposlenik društva Volvo d.d. koje surađuje sa Lukom Split d.d. te da mu je poznato da je prije nekoliko godina, ali se ne sjeća točno kada, društvo Luka Split d.d. bilo u potrazi za serviserom radi otklanjanja kvara stroja, utovarivača, ne može se točno sjetiti marke, odnosno tipa stroja. S obzirom da taj stroj nije imao DPF, kvar nije bilo moguće otkloniti kod ovlaštenog servisera, pa ga je Alen Vrbat u ime društva Luke Split pitao za preporuku servisera koji je bi bio ovlašten za otkloniti takav kvar. Predložio je da angažira društvo Dol d.o.o. kao jednog od mogućih servisera koji obavljaju takve radove i Alenu Vrbatu dao je kontakt Mira Dolačkog, direktora društva Dol d.o.o. Nakon proteka određenog perioda, ne može se točno sjetiti koliko je prošlo od njegove preporuke do ponovnog susreta sa gospodinom Alenom Vrbatom i Filipom Rogošićem, isti su mu izrazili veliko nezadovoljstvo s načinom rada društva Dol d.o.o. u pogledu dogovorenog posla i tom je prilikom direktor društva Luka Split gospodin Rogošić bio izrazito ljut radi postupanja društva Dol, a radi problema koji su se pojavili kod izvršenja radova na predmetnom stroju te mu je rekao da je prisiljen istoga tužiti. Tom prilikom su mu gospodin Vrbat i gospodin Rogošić također rekli da uporno pokušavaju kontaktirati ovlaštene osobe društva Dol, ali bezuspješno jer se isti nikako ne javljaju na mobitel, odnosno telefon. Svjedok je naveo kako nema nikakvih saznanja u pogledu dogovora oko plaćanja za radove na predmetnom stroju. Prilikom opisanog susreta s gospodinom Alenom Vrbatom i gospodinom Filipom Rogošićem, kada su izrazili nezadovoljstvo postupanjem društva Dol, direktor Luke Split gospodin Filip Rogošić zatražio je od svjedoka da osobno kontaktira društvo Dol, odnosno direktora Mira Dolačkog te je svjedok dalje naveo kako je odmah na licu mjesta kontaktirao gospodina Dolačkog na mobitel, i to na isti broj koji je kao kontakt ranije proslijedio Alenu Vrbatu kada je navedeno društvo preporučio, te da mu se gospodin Dolački nije javio na taj poziv. Kasnije mu je gospodin Dolački uzvratio poziv, u kojem pozivu je i on izrazio nezadovoljstvo radi postupanja Luke Split d.d., a misli da se radilo o problemima oko plaćanja radova.

27.1. Ovaj sud ocjenjuje iskaz svjedoka Željka Grabovca vjerodostojnim i istinitim te u skladu s materijalnim dokazima u spisu i iskazima svjedoka Maria Markovića, Ivana Britvića, Pere Alebića i Darija Piacuna te zakonskog zastupnika tuženika Mira Dolačkog, pa ga prihvaća u cijelosti.

28. Iz svih naprijed navedenih i provedenih dokaza ovaj sud zaključuje kako su tužitelj i tuženik 2021. i 2022. bili u poslovnom odnosu popravka mjenjača na stroju Hyundai 760-9A u vlasništvu tužitelja, kako je dogovoren popravak mjenjača usmenim putem prilikom boravka zakonskog zastupnika tuženika u Splitu, kako je tuženik izdao ponudu za popravak mjenjača, a potom i račun-otpremnicu, kako je tuženik popravljao mjenjač kojeg je tužitelj demontirao i dostavio tuženiku na adresu

sjedišta. Zakonski zastupnik tuženika je dostavnom službom vratio mjenjač tužitelju koji ga je ponovno montirao na stroj 10. ožujka 2022., vršio testove-probe sa strojem, utvrdio ponovno kvar,a 28. rujna 2022. je pokušao reklamirati djelo tuženiku telefonskim putem i 3. listopada 2022. dostavio cijeli stroj društvu Makro Mehanika d.o.o. na daljnji popravak.

29. Sukladno čl. 8. ZPP-a koje će činjenice uzeti kao dokazane, odlučuje sud prema svom uvjerenju na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka.

30. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

31. Predmet ovog spora je naknada štete u iznosu od 27.374,08 eura nastale zbog neuspješnog popravka mjenjača.

32. Nije sporno da su stranke bile u poslovnom odnosu te da je tužitelj tuženiku uplatio iznos od 13.272,27 eura za uslugu popravka.

33. Sporne su osnovanost i visina tužbenog zahtjeva.

34. Za odlučivanje o osnovanosti tužbenog zahtjeva relevantan je Zakon o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18 dalje: ZOO), s obzirom da je ugovor sklopljen 2021. godine, u vrijeme važenja ovog zakona.

35. Čl. 590. ZOO-a navodi da se ugovorom o djelu izvođač obvezuje obaviti određeni posao, kao što je izrada ili popravak neke stvari, izvršenje kakva fizičkog ili umnog rada i sl., a naručitelj se obvezuje platiti mu za to naknadu.

35.1. Čl. 591. st. 3. ZOO-a navodi da se u svakom slučaju ugovor smatra ugovorom o djelu ako su ugovaratelji imali na umu osobitu vrijednost izvođačeva rada.

35.2. Čl. 604. st. 1. ZOO-a navodi da je naručitelj dužan pregledati izvršeno djelo čim je to po redovitom tijeku stvari moguće i o nađenim nedostacima bez odgađanja obavijestiti izvođača.

St. 3. istog članka navodi da nakon pregleda i primanja izvršenog djela izvođač više ne odgovara za nedostatke koji su se mogli opaziti uobičajenim pregledom, osim ako je znao za njih, a nije ih pokazao naručitelju.

35.3. Čl. 605. st. 1. ZOO-a navodi da se ako se kasnije pokaže neki nedostatak koji se nije mogao otkriti uobičajenim pregledom, naručitelj ipak može pozvati na njega, pod uvjetom da o njemu obavijesti izvođača što prije, a najkasnije u roku od mjesec dana od njegova otkrivanja.

St. 2. istog članka navodi da se istekom dviju godina od primitka obavljenog posla, naručitelj više ne može pozvati na nedostatke.

35.4. Čl. 608. st. 1. navodi da naručitelj koji je uredno obavijestio izvođača da obavljeno djelo ima neki nedostatak može zahtijevati od njega da nedostatak otkloni, i za to mu odrediti primjeren rok.

St. 2. istog članka navodi da on ima pravo i na naknadu štete koju trpi zbog toga.

36. Iz svih gore navedenih dokaza proizlazi kako su stranke bile u dvostrano obveznom ugovornom odnosu – ugovor o djelu i to tužitelj kao naručitelj, a tuženik kao izvođač kako to definira čl. 590. ZOO-a.

37. Tuženik je preuzeo mjenjač utovarivača na popravak (djelo). Stranke su ugovorile kako će dijelove za popravak nabavljati tuženik te su time sukladno čl. 591. st. 3. ZOO-a imali na umu osobitu vrijednost njegova rada i time je riječ o ugovoru o djelu. Tužitelj navodi kako tuženik nije kvalitetno izvršio popravak mjenjača te da je zato morao mjenjač popraviti kod drugog servisera (Makro Mehanika d.o.o.) i da je tim drugim popravkom tek otklonjen kvar. Dakle, tužitelj smatra da mu je tuženik prouzročio ugovornu štetu jer nije ispunio svoju ugovornu obvezu – djelo popravka mjenjača. Za popravak mjenjača, tužitelj je nesporno uplatio tuženiku iznos od 13.272,27 eura.

38. Za utvrđivanje postojanja obveze tuženika na naknadu štete zbog nekvalitetno popravljenog mjenjača potrebno je utvrditi da li je tužitelj (naručitelj) obavijestio tuženika (izvođača) o nedostacima, da li je tužitelj ostavio primjereni rok tuženiku za otklanjanje nedostataka, da li je obavijest o nedostacima dana u roku iz čl. 604. ili čl. 605. ZOO-a ovisno o vrsti nedostatka te da li tužitelj ima pravo na naknadu štete temeljem čl. 608. ZOO-a.

39. Iz radnih naloga u spisu proizlazi kako je tužitelj završio ugradnju popravljenog mjenjača u utovarivač 10. ožujka 2022., a da je 28. rujna 2022. pokušao telefonskim putem zatražiti reklamaciju, ali na poziv nije odgovoreno. Kako je mjenjač ugrađen 10. ožujka 2022., a do rujna 2022. nema evidencije o kvarovima, ovaj sud drži kako je naručitelj djela (ovdje tužitelj) primio djelo. Dalje, od primitka djela pa do rujna 2022. kad je evidentiran pokušaj reklamacije, je po mišljenju ovog suda vremenski period koji je predug da bi se tumačio da je naručitelj bez odgađanja obavijestio izvođača o nedostacima.

40. Iz iskaza saslušanih svjedoka, ovaj sud ocjenjuje kako je riječ o vidljivim nedostacima koji su bili vidljivi odmah pri ugradnji mjenjača u stroj. Opisano je da se kvar javio odmah po puštanju stroja u rad, a kvar se sastojao u pregrijavanju stroja te je u ovom predmetu sukladno tome primjenjiv čl. 604. ZOO-a.

41. Iz dostupne dokumentacije u spisu te iz iskaza saslušanih svjedoka proizlazi kako je tužitelj vršio neuspješne pozive tuženiku, sukladno definiciji neuspješnog poziva iz čl. 5. st. 1. t. 47. ZEK-a. Pokušaj telefonskog poziva, ovaj sud ne drži izvršenom obavijesti. Naime, nesporno, na telefonski poziv nije odgovoreno, dakle stranke nisu komunicirale tim putem, dok o pisanim porukama nema materijalnih dokaza u spisu. Dakle, ovaj sud drži kako tužitelj nije u roku iz čl. 604. st. 1. ZOO-a bez odgađanja obavijestio izvođača, ovdje tuženika o nedostacima, niti je

zatražio otklanjanje nedostataka od tuženika. Nadalje, temeljem čl. 604. st. 3. ZOO-a, ovaj sud drži da izvođač ovdje tuženik ne odgovara za nedostatke.

42. Iz maila dostavljenog u spis proizlazi kako je tek u 2023. godini svjedok Ivan Britvić sastavio mail u kojem je pobrojao nedostatke te deklarirao kako su isti otklonjeni od strane društva Makro Mehanika d.o.o., dakle tužitelj nije po mišljenju ovog suda obavijestio izvođača o nedostacima bez odgađanja, niti mu je omogućio njihovo otklanjanje, kako to traži čl. 604. st. 1. ZOO-a već je nakon što je otklanjanje provedeno od strane Makro Mehanike d.o.o. obavijestio tuženika mailom o nedostacima i da su isti nedostaci otklonjeni.

43. Kako tužitelj nije niti obavijestio tuženika o nedostacima prije nego li je otklanjanje nedostataka povjerio trećoj osobi (Makro Mehanika d.o.o.) tako nije ni ostavio primjeren rok za uklanjanje nedostataka.

44. Nadalje, temeljem čl. 608. st. 1. i 2. ZOO-a, kako tužitelj nije izvršio obavijest tuženika o nedostacima, nije omogućio otklanjanje nedostataka tako nije ni započeo teći rok od dvije godine od učinjene obavijesti za otklon nedostataka, a po stavu ovog suda, naručitelj ima pravo na naknadu štete koju trpi zbog nedostataka djela isključivo pod pretpostavkom da je uredno obavijestio izvođača o nedostatku, zahtijevao da se nedostatak otkloni i ostavio primjeren rok za otklon nedostataka. Isti stav je zauzeo i Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci poslovni broj Rev-99/96 od 7. ožujka 2001.

45. Zaključno, stranke su bile u ugovornom odnosu – ugovoru o djelu. Tužitelj kao naručitelj djela je imao obvezu pregledati djelo i odmah obavijestiti o uočenim vidljivim nedostacima (pregrijavanje stroja). Tužitelj je propustio izvršiti pravovremenu obavijest tuženika o nedostacima jer je najraniji dokazani trenutak obavijesti o nedostacima mail koji je uputio zaposlenik tužitelja 2023. godine na mail adresu za koju je u svom iskazu zakonski zastupnik tuženika naveo kako koristi. Kako tužitelj nije pravovremeno obavijestio o nedostacima, nije niti pozvao na njihovo otklanjanje, niti je dao rok za otklon nedostataka i samim time mu ne pripada niti naknada štete koju trpi zbog nedostataka djela.

46. Obzirom da je ovaj sud utvrdio kako tužitelju ne pripada naknada štete na ime nedostataka, nije oportuno ni utvrđivati visinu i opseg te štete.

47. Obzirom da je ovaj sud utvrdio kako tužitelju ne pripada naknada štete, tako nije oportuno niti odlučivati o zatraženim zakonskim zateznim kamatama.

48. S obzirom na sve naprijed navedeno, ovaj sud je odbio tužbeni zahtjev te je odlučeno kao u točki I izreke ove presude.

49. Temeljem odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, budući nije uspio u sporu, tužitelj je dužan tuženiku kao troškove potrebne za vođenje postupka, naknaditi troškove parničnog postupka sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/23 i 107/25, dalje: OT), Zakonu o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj: 118/18 i 51/23, dalje: ZSP) i

Uredbi o tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj: 37/23 i "Narodne novine" broj: broj: 50/26, dalje: Tarifa).

50. Sukladno vrijednosti predmeta spora u ovom predmetu, koja iznosi ukupno 27.374,08 eura, temeljem Tbr. 7. OT za sastav svakog podneska i svako zastupanje na ročištu tuženiku pripada nagrada od 250 bodova, s time da temeljem Tbr. 54. OT, 1 bod iznosi 2,00 eura.

50.1. Ovaj sud je tužitelju raspravnim rješenjem od 18. prosinca 2026. dopustio preinaku, odnosno povećanje glavnice, tužbenog zahtjeva sa iznosa 16.769,95 eura na naprijed navedeni iznos od 27.374,08, ali budući da se radi o istom tarifnom razredu, tuženiku pripada upravo naprijed navedena nagrada od 250 bodova.

51. Tuženik je na ročištu dana 30. rujna 2026. na spis predao troškovnik u kojem je zatražio trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu od 500,00 eura, trošak sastava podneska od 13. listopada 2025. u iznosu od 500,00 eura, te troškove zastupanja na ročištima od 28. listopada 2025, 18. prosinca 2025., 11. veljače 2026., 25. ožujka 2026. i 30. rujna 2026., svako zastupanje u iznosu od 500,00 eura, sve uvećano za trošak PDV-a u iznosu od 875,00 eura. Dakle tuženik potražuje sveukupan trošak u iznosu od 4.375,00 eura.

52. Naprijed navedeni zatraženi trošak opravdan je za vođenje ove parnice, ali nije pravilno obračunat.

53. Tuženiku su priznati trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu od 500,00 eura (Tbr.8. t.1. OT), trošak sastava podneska od 13. listopada 2025. u iznosu od 500,00 eura (Tbr.8. t.1. OT), te troškovi zastupanja na ročištima od 11. veljače 2026., 25. ožujka 2026. i 30. rujna 2026., svako zastupanje u iznosu od 500,00 eura (Tbr.9. t.1. OT). Za zastupanje na ročištima od 28. listopada 2025. i 18. prosinca 2025. tuženiku je priznat trošak u iznosu od 250,00 eura za svako zastupanje (Tbr.9. t.2. OT).

53.1. Tuženiku je priznat trošak PDV-a od 25% na osnovicu od 3.000,00 eura što iznosi 750,00 eura (Tbr. 46. OT).

53.2. Zaključno tuženiku se priznaje parnični trošak u ukupnom iznosu od 3.750,00 eura, te je odlučeno kao u točki II izreke ove presude.

54. Tuženiku nije priznat trošak zastupanja na ročištima od 28. listopada 2025. i 18. prosinca 2025. u zatraženom iznosu od 500,00 eura za svako zastupanje, već u iznosu od 250,00 eura za svako zastupanje sukladno Tbr.9. t.2. OT budući da se na navedenim ročištima raspravljalo samo o procesnim pitanjima te se odbija zahtjev tuženika za naknadu troška zastupanja na navedenim ročištima u iznosu od 500,00 eura.

54.1. Tuženiku također nije priznat zatraženi trošak PDV-a u iznosu od 875,00 eura, budući je sud izračunao kao osnovicu za obračun PDV-a iznos od 3.000,00

eura i sukladno tome priznao trošak PDV-a u iznosu od 750,00 eura te se odbija zahtjev tuženika za naknadu troška PDV-a u iznosu od 125,00 eura

54.2. Zaključno tuženiku se ne priznaje parnični trošak u ukupnom iznosu od 625,00 eura te je zahtjev za naknadu tog parničnog troška neosnovan i odlučeno je kao u točki III izreke ove presude.

55. Slijedom svega navedenog odlučeno je kao u izreci.

Bjelovar, 6. studenoga 2026.

Dokument je elektronički potpisan:
SABINA CUVAJ

Vrijeme potpisivanja:
06-11-2026
14:42:14

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U BJELOVARU
2.5.4.97=#130D485230373934323236393236 37
L=BJELOVAR
S=CUVAJ
G=SABINA
CN=SABINA CUVAJ

Sutkinja
Sabina Cuvaj

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude može se podnijeti žalba u roku od 15 dana od primitka presude, na Visoki trgovački sud RH u Zagrebu, a putem ovog suda. Za stranku koja je bila obaviještena o ročištu za objavu i uručenje presude, a na to ročište nije došla, presuda se objavljuje na e-oglasnoj ploči Trgovačkog suda u Bjelovaru. Smatra se da je ta stranka danom objave primila presudu i od toga dana joj se računa rok za žalbu. Žalba se podnosi u tri primjerka.

Broj zapisa: **9-3088f-c7b34**

Kontrolni broj: **035f5-827f5-d1a1d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=SABINA CUVAJ, L=BJELOVAR, O=TRGOVAČKI SUD U BJELOVARU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.